

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2012 roku funkcjonariusze policji z Wydziału kryminalnego KPP w B. i KP w K. udali się do miejsca zamieszkania Z. K. celem przeprowadzenia przeszukania w związku z prowadzonym postępowaniem dotyczącym kradzieży na szkodę (...) Sp. z o.o. w Ł.. W toku przeszukania ujawnili w budynku mieszkalnym, w łóżku znajdującym się w pokoju zajmowanym przez Z. K. pudełko z przedmiotem zbliżonym w wyglądzie do broni wraz z magazynkiem oraz dwoma nabojami. Przedmioty te zostały zatrzymane.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.90, zeznania J. K. k. 91, R. M. k. 92-93, W. K. k. 92-93, W. S. k. 93, E. J. k.98-99, protokół zatrzymania rzeczy k.3-5.

Zabezpieczone przedmioty zostały przekazane do badań do Laboratorium Kryminalistycznego KWP we W.. Po przeprowadzonych badaniach biegli orzekli, że dostarczony do badań pistolet gazowy M. V. 9 M. kal 9 mm P.A. numer (...) to broń gazowa, dla której posiadania wymagane jest stosowne pozwolenie. Biegły stwierdził ponadto, że naboje przesłane do badania to naboje gazowe kal 9 mm z ładunkiem rażącym CS i stanowią amunicję do broni palnej, a posiadanie ich możliwe jest po uzyskaniu stosownego pozwolenia. Pozwolenia na posiadanie w/w broni gazowej i amunicji nie posiadał Z. K. ani J. K..

dowód: opinia dotycząca broni i amunicji k.16-88.

Z. K. jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest rolnikiem, właścicielem gospodarstwa rolnego powierzchni 25 ha i wartości 1 mln złotych, a 20 ha dzierżawi. Z majątku ruchomego posiada sprzęt rolniczy. Osiąga z tytułu prowadzenia działalności rolniczej dochód w wysokości 1500 -2000 zł. Mieszka z matką. Był leczony psychiatrycznie. Był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i przestępstwa przeciwko mieniu. Odbywał kary pozbawienia wolności.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.90, karta karna 19-21, wyroki Sądu Rejonowego w Bolesławcu sygn. akt II K 243/03 k. 32, II K 347/04 k. 33, , II K 70/05 k. 35, II K 778/09 k. 37-38, wyrok łączny Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. akt III K 47/06 k. 31;

Z. K. nie jest chory psychicznie ani niedorozwinięty umysłowo. T. criminis nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k.50-51.

Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.43-44). Na rozprawie podtrzymał wyjaśnienia złożone w toku śledztwa (k.90). Wyjaśnił, że znaleziona przez policję broń nie była jego tylko matki. Zdaniem oskarżonego, kiedy leżał w szpitalu matka przeniosła się na dół domu i tam spała, bo się bała. Z. K. stwierdził, że o broni dowiedział się dopiero wtedy, gdy funkcjonariusze podnieśli go z łóżka. Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom. Pozostają one w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym, który poddany został poniższej analizie.

Zeznania funkcjonariuszy policji R. M. k. 92-93, W. K. k. 92-93, W. S. k. 93 i E. J. k.98-99, którzy dokonywali w domu przeszukania są spójne ze sobą i stanowią podstawę poczynionych ustaleń faktycznych. Zgodnie opisali zachowanie się oskarżonego po ujawnieniu broni, które jednoznacznie wskazywało na to, że Z. K. był jej posiadaczem. Oskarżony, bowiem zwracając się do matki zasugerował jej, że pistolet należy do niej i pozostawił go kafelkarz.

Wypowiedź tą skierował do matki zanim funkcjonariusze policji przesłuchali ją na osobności na wyżej podane okoliczności. J. K. trzymała się tej wersji podczas przesłuchania.

Sąd dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy policji. Byli oni na miejscu ujawnienia broni i mieli możliwość na bieżąco zaobserwować zachowanie się oskarżonego i jego matki. Nie byli w konflikcie z oskarżonym, wykonywali rutynowe czynności na służbie. Sąd nie znalazł dowodów na podważenie ich zeznań.

Za sprawstwem oskarżonego przemawia także fakt, że broń ujawniona została w łóżku w pokoju zajmowanym przez oskarżonego. Świadczą o tym przedmioty, które się tam znajdowały, np. ubrania i bielizna damska czy erotyczne akcesoria. Z. K. jest osobą o przeszłości kryminalnej. Był wielokrotnie karany, czego nie można przypisać jego matce – osobie w podeszłym wieku, kompletnie nie obeznanej w tematyce broni palnej. J. K. nie potrafiła jej opisać, posługiwać się nią, podać danych posadzkarza, który według niej tą broń pozostawił, ani też podać daty tego zdarzenia. Co więcej próby ustalenia jego danych okazały się niemożliwe, gdyż matka oskarżonego jak i on sam nie znali jego imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania, a sąsiad, który go polecił już nie żyje. Nie było więc realnych możliwości aby zweryfikować twierdzenia oskarżonego i J. K.. Nie ma też racjonalnego wytłumaczenia po co fachowiec miałby świadcząc usługi przychodzić do zleceniodawcy z bronią gazową, nabojami i do tego pozostawić je u kobiety w podeszłym wieku na przechowanie. Zastanawiające jest także przy przyjęciu wersji oskarżonego dlaczego ten mężczyzna broni nie odebrał.

J. K. jest osobą najbliższą dla oskarżonego, razem z nim mieszka, jest więc żywo zainteresowana pozytywnym zakończeniem sprawy.

Nie ma też logicznego wytłumaczenia twierdzenie oskarżonego złożone na rozprawie, że był zaskoczony tym co znaleźli policjanci, gdyż wcześniej nie wiedział o broni. Gdyby tak było w istocie, to nasuwa się pytanie skąd Z. K. miałby wiedzę, którą przekazał przy funkcjonariuszach swojej matce, że broń jest jej i pozostawił ją posadzkarz. Kolejnym przykładem braku logiki w wyjaśnieniach oskarżonego są jego twierdzenia, że matka przeniosła się z góry budynku na dół, gdyż się bała. Miała mu to powiedzieć, kiedy on leżał w szpitalu. J. K. na pytanie Sądu zaprzeczyła aby miała się czegokolwiek bać. Podjęta przez oskarżonego próba wykazania, że w pokoju w którym ujawniono broń mieszkała jego matka nie znalazła potwierdzenia w innych dowodach. Uznać zatem należało, iż wersja przyjęta przez oskarżonego i jego matkę jest nie do przyjęcia i zdaniem Sądu stworzona na potrzeby linii obrony.

Wszystkie powoływane wyżej okoliczności stanowią nadzwyczajny zbieg okoliczności, które w zestawieniu z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego nie pozwalają dać wiary Z. K. i jego matce.

Świadek K. C. nie wniosła do sprawy istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności. Sąd uznał jej zeznania za zgodne z prawdą.

Dopełnieniem powyższych ustaleń wskazujących na sprawstwo oskarżonego jest także opinia Eksperta Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej we W.

z treści której niezbicie wynika, że zabezpieczony u Z. K. pistolet gazowy i naboje stanowią broń gazową i amunicję gazową w myśl przepisów Ustawy o broni i amunicji i na ich posiadanie wymagane jest stosowne pozwolenie.

W ocenie Sądu, opinie biegłych sądowo psychiatryczna i dotycząca broni i amunicji są jasne, rzetelne i wyczerpujące. Biegli, przy ich formułowaniu legitymowali się niezbędnym obiektywizmem i profesjonalizmem. Brak jest zatem podstaw do kwestionowania wiarygodności opinii jako środka dowodowego, zwłaszcza, że wnioski biegłych korelują ze osobistymi spostrzeżeniami Sądu.

Przymiot wiarygodności należało również przyznać pozostałym dowodom przeprowadzonym w postępowaniu w postaci protokołów przeszukania, zatrzymania i karty karnej. Dokumenty te zostały pozyskane zgodnie z przepisami prawa procesowego, a ich wiarygodność nie była w toku postępowania kwestionowana.

W kontekście przeprowadzonych dowodów ocenionych z uwzględnieniem nie tylko ich treści, ale zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego sąd uznał że wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości. Z. K. swoim zachowaniem zrealizował znamiona czynu z art. 263 § 2 k.k. poprzez to, iż w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 10 maja 2012 roku w D., powiatu (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 21 maja 1999 roku, nie mając wymaganego przepisami tej ustawy zezwolenia, posiadał pistolet gazowy M. V. 9 M. kal 9 mm P.A. numer (...) oraz dwa pistoletowe naboje gazowe kal 9 z rażącym ładunkiem CS.

Przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. jest bezpieczeństwo publiczne i indywidualne związane z nielegalnym wytwarzaniem broni, jak również z obchodzeniem się z nią (Ćwiakalski (w:) Zoll II, s. 1217).

Dla analizy ustawowych znamion przestępstw z art. 263 k.k. istotne znaczenie mają przepisy ustawy z 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 576), zawierającej między innymi definicję broni (art. 4), zasady i warunki wydawania, cofania pozwoleń na broń, rejestracji broni oraz dysponowania bronią i amunicją (art. 9-33), przewóz przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywóz z zagranicy i wywóz za granicę broni i amunicji oraz zasady posiadania broni i amunicji przez cudzoziemców (art. 34-44a).

Użyte w art. 263 § 2 k.k. pojęcie posiadania broni palnej lub amunicji rozumiane jest szeroko i obejmuje nielegalne władanie tymi przedmiotami zarówno z zamiarem ich przywłaszczenia, jak i krótkotrwałego użycia albo nawet przechowania z upoważnienia innej osoby (por. uchwałę 7 sędziów SN z dnia 14 października 1999 r., I KZP 32/99, OSNKW 1999, nr 11-12, poz. 68). Należy dodać, że jest to przestępstwo trwałe, polegające na utrzymywaniu stanu bezprawnego, który zaczyna się od nielegalnego wejścia w faktyczne posiadanie, a kończy się jego utratą, np. w wyniku odebrania broni lub amunicji przez organy ścigania, porzucenia tych przedmiotów lub przekazania ich komu innemu.

Oskarżony jest osobą dorosłą, nie cierpi na schorzenia natury psychicznej czy też neurologicznej. Nie był przy tym determinowany w swoim postępowaniu czynnikami zewnętrznymi, które ewentualnie mogłyby wyłączać możliwość swobodnego podejmowania przez niego decyzji. Jego zachowanie było w pełni świadome i stanowiło jego wolny wybór. Miał on możliwość zachowania się w sposób zgodny z prawem. Wina, zatem w zakresie sprawstwa nie budzi wątpliwości. Działając w wyżej opisany sposób musiał zdawać sobie sprawę, że wypełnia znamiona przestępstw i mimo wszystkiego chciał tego.

Sąd wymierzając wobec oskarżonego karę uznał, iż czyn którego się dopuścił charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Zatem uznał, że karą adekwatną i sprawiedliwą w myśl dyrektyw zawartych w art. 53 k.k. będzie za kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Okoliczności łagodzących Sąd się nie doszukał. Z okoliczności obciążających zwrócił uwagę na wcześniejszą karalność oskarżonego, za inne rodzajowo przestępstwa, co wskazuje na wcześniejsze naruszanie przez niego reguł społecznych i prawnych.

Sąd uznał za uzasadnione warunkowe zawieszenie oskarżonemu wykonania kary na okres próby 3 lat (art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 k.k.). Wprawdzie Z. K. był uprzednio karany, jednakże ostatni wyrok zapadł w stosunku do niego w czerwcu 2009 roku a poprzedni w lipcu 2005 roku za przestępstwa innego rodzaju tj. za paserkę. Za taką decyzją przemawia także dotychczasowy sposób życia oskarżonego, a także jego warunki i właściwości osobiste. Jednocześnie Sąd żywi przekonanie, iż orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest wystarczające dla osiągnięcia celów kary postulowanych przez ustawę. Warunkowe zawieszenie wykonania kary, wobec dotychczasowego postępowania i trybu życia oskarżonego, ma na celu sprawdzenie pozytywnej prognozy, co do jego zachowania w przyszłości oraz jest rodzajem gwarancji, że

rezygnacja z wykonania kary nie okaże się błędem ze strony Sądu. Oskarżony będzie żył ze świadomością, że ponowne popełnienie przestępstwa doprowadzi do wykonania orzeczonej kary.

Na podstawie art. 44 § 1 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci pistoletu gazowego M. V. 9 M. kal 9 mm P.A. numer (...), magazynku do pistoletu oraz dwóch pistoletowych naboju gazowych kal 9 z rażącym ładunkiem CS wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr: I/184/12 poz. 1-3, k. 11.

Zdaniem Sądu wymierzona kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, nadto spełni ustawowe cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzone zostały od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 749,70 (siedemset czterdzieści dziewięć 70/100) złotych na które składają się koszty doręczenia wezwań, koszt karty karnej oraz opinia biegłych lekarzy psychiatrów i dotycząca broni i amunicji oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.